

Smrt in kozarec gina

Tadej Pišek

Smrt in kozarec gina

Osebe:

SMRT

ON

MAMA

DUHOVNIK

I. prizor

(Stanovanje tipičnega srednjega sloja, uradnika. Ne bogato in ne revno. Na sredini odra snop svetlobe osvetljuje fotelj, v katerem sedi mlada, zapeljiva dama v dolgi rdeči večerni obleki s kozarcem gina v roki - Smrt. V ozadju v temi mlajši moški pripravlja vislice za samomor.)

(v podlagi glasba, ki se bo kasneje nadaljevala v song)

SMRT: Po našem planetu danes taca sedem milijard ljudi. Črni, beli, rumeni, rdeči, veliki, majhni, debeli, suhi, bogati, revni, Američani, plešasti, dolgolasi, zgovorni, tihi ... Na Zemlji je sedem milijard različnih ljudi. Nagradno vprašanje! Koliko milijard ljudi pa je pod zemljo? Naj se predstavim, moje ime je Smrt. Po svetu sem znana tudi kot Le Mort, Death, der Tod, La Morte ... Kljub svoji nepriljubljenosti sem zelo družabna. Ima še kdo v načrtu sedem milijard obiskov v naslednjih sto letih? Meni je vseeno, kakšne barve kože imate, jaz vam zlezem pod njo. V mojih očeh ste vsi ljudje enaki. Plešasti, suhi, s krasno dentalno sliko in iz oči vam lezejo črvi. Poznam prav vsakega izmed vas. V svojem koledarčku imam za vsakega svoj datum. Morda čez deset let, morda čez dve, morda naslednji petek, kajneda gospod. Do takrat pa se bom z vami samo malo zabavala. Vas tipala, vohala, strašila. Imate kdaj občutek, da vas nekdo opazuje, čeprav ste sami? Se vam kdaj zazdi, kot bi se vas nekdo dotaknil, pa za vami ni nikogar? Vas kdaj ponoči zmrazi in obide tesnoba? C'est moi! La Mort!

(glasba v podlagi postane glasnejša in se nadaljuje v song)

(song)

V spanju k vam se prikradem
in vas s kremplji popadem,
vas dušim ali davim,
da utrip vam ustavim.
Vseeno kaj vam napravim,
le da pod rušo vas spravim!

Ali hočeš ali nočeš,
skačeš, cviliš, brcaš, jočeš,
me prosjačiš, moleduješ,
me zavzeto prepričuješ.
Meni je za to vseeno,
hop, pa si ob svojo ženo.

(Smrt, zbor)

Človek, pleši z mano, naj te zavrtim,
do peklenskih pošljem te globin!
Saj vse življenje je mrtvaški ples,
dokler ne dajo te na zadnji kres.

Refren:

Smrti naj ne spremlja več pogrebni mol.
Smrt naj pleše rock'n'roll!

Poboji, vojne, genocid,
bolezen, lakota in vrat zavrit,
nesreče, žeja in umori
pa seveda samomori!

Refren:

Smrti naj ne spremlja več pogrebni mol.
Smrt, naj pleše rock'n'roll!

ON: (z glavo v zanki, pripravljen, da naredi samomor)

Sem se trudil, upal in boril,
da v življenju bi kaj naredil.
Resnično upal sem na boljši svet,
a da najdem ga, bo zgleda treba umret.

Zbogom, bolečina in trpljenje,
vstopil v večno bom življenje,
Zbogom miza, stol in stanovanje,
zdaj končal bom tole sranje!

(konec songa)

II.prizor

(V trenutku, ko se ON odloči skočit, SMRT na fotelju pritisne na gumb, zazvoni zvonec pri vratih. Smrt se tiho zasmеji kot majhen, hudomušen otrok.)

ON: *(si odvezuje zanko z vratu)* Hudiča, pa ravno zdaj. Človek se tudi ubiti ne more v miru. Ampak ne morem kar pustiti nekoga stati pred vrati. Mogoče pa je kaj nujnega in bi me potem pekla vest, da kar visim tule v stanovanju, ko nekdo morda umira. Kako naj potem umrem mirne vesti?

(odpre vrata)

ON: Nikogar? Ne razumem. Mogoče pa je to znamenje. Namig višje sile, ki mi sporoča naj še enkrat premislim. Je to res možno? Večnost mi verjetno ne bo nikamor ušla, če si vzamem nekaj trenutkov in stvar še enkrat premislim.

(si začne kuhati čaj)

Morda pa vsa stvar le ni tako brezupna. Vsi mi govorijo, da sem preveč črnogled, da v življenju ne najdem lepih stvari. Kaj pa če imajo prav? Sem kdaj zares užival v vonju čaja? Če dobro pogledam te majhne, drobcene koščke sušenih kamilic ... Cvetovi so bili potrgani, brez vode so smo jih pustili stati, da so se posušili. Zdaj pa jih vrženo v vrel krop. Niso imeli lepega življenja, ampak kljub temu veselo plešejo v brbotajoči vodi. Zraven pa tako lepo dišijo. Mogoče pa je življenje kot velik lonc kamiličnega čaja, mnogo malih delčkov, ki plešejo okoli tebe. Samo prepustiti se moraš brbotajoči vodi, da te nese. *(pleše po kuhinji)* In tako lahko uživaš v tem čudovitem času, ki ti je odmerjen na Zemlji. In užiješ vsak delček posebej, ga okusiš, povonjaš, mu prisluhneš. Šele zdaj končno vidim, da celo človekovo bivanje diši po kamilicah. Zato ga je treba

globoko vdihniti, ne le ker je to dobro za sinuse in lepo kožo, ampak zato, ker tako hočeš. Brez razloga!

(Se spotakne in se polije z vrelim kamiličnim čajem, stoka, slači vrele obleke s sebe in se umiva z mrzlo vodo.)

Konec koncev pa ples v loncu kroga ni prav nič zabaven. Obesil se bom.

(tema in luč na Smrt)

III.prizor

(v podlagi glasba, ki se bo kasneje nadaljevala v song)

SMRT: Saj mi ne zamerite, če se včasih malo poigram z vami. Človek je po naravi egoistično, depresivno bitje. Če bi bilo po vaše, bi vsi naredili samomor ob prvem problemu, ki se pokaže. Po najhitrejši in najlažji poti. Brez kančka domišljije. Štrik za vrat, metek v čelo, skok z balkona, morfij ... Vas ne mika, da bi bila vaša smrt spektakularna? Edinstvena? Nekaj, po čemer bi se vas ljudje zapomnili? Na pogrebu bi namesto: *"Revež, živel je bedno,"* rekli: *"Revež, živel je bedno, ampak umrl je pa s stilom."* Zakaj umreti kot vsi drugi, ko pa je to lahko naš poslednji projekt. Igrajte se z mano, plešite z mano. Ponujam vam nešteto možnosti! Toliko načinov, bolečih, nebolečih, hitrih, počasnih, tihih, glasnih, pompozni, imenitnih, inovativnih! Vi, človečki, pa odidete po tihem in po najlažji poti.

(song 2)

Da se ognem dnevnemu trpljenju,
se odpovedal bom življenju.
Če bil ničvreden sem pezde, ko bil sem živ,
se bom v istem duhu tudi ubil.

Počasi, skrbno zavijaj si rokav,
položi dlan na trdo površino,
kmalu zalil te potok bo krvav,

s seboj odnesel tvojo bolečino.

Malo pod dlanjo poišči žilo,
pritisni nanjo nežno, da izstopi,
zdaj poprimi za rezilo,
njegova hladna glava, v tvojo veno naj vstopi.

Mirno čutiš, kako se sladko para tvoja koža,
hlad stekleni ti telo prepaja,
krvavi potok tvojo roko boža,
z vsako kapljo bližje končna je postaja.

(Glasba še vedno igra, zagledamo zdravnika s telefonom v roki, ki živčno stopa po navidezni zdravniški ordinaciji. Je vidno razburjen in pretresen. Med telefonskim pogovorom vstopi pacient. Vsi pacienti so navidezni, zaznavamo jih samo preko zdravnikovega odnosa.)

ZDRAVNIK: *(živčno v telefon)* Preklete, javi se že ženska hudiče ... Halo?
Pozdravljeni, kličem iz bolnišnice. Žal vam moram sporočiti, da je vaš mož ...
(nekdo potrka) Počakajte prosim trenutek. Že novi pacient? Prosim, samo trenutek, pa se vam posvetim. *(nazaj v telefon)* Gospa? Kot sem vam rekel, žal vam moram sporočiti, da je danes ob 16.05, vaš mož ... *(pogleda pacienta)* Moj bog, gospod ostanite z mano. Globoko dihajte, bom takoj z vami. *(v telefon)*
Halo? Ja, kot sem rekel, vaš mož je mrtev. Nasvidenje.*(pacientu)* Gospod? Na, pa je še ta umrl. *(zavrti telefon)* Dober dan gospa, kličem iz bolnišnice, glede

vašega moža ... *(vstopi nov pacient)* Dober dan, kar naprej, samo trenutek. Kar tamle se usedite. Gospoda lahko kar malo umaknete. *(v telefon)* Gospa? Naj vam povem ... *(pacientu)* Gospod verjamem, da se ne počutite dobro, drugače verjetno ne bi bili tu. *(v telefon)* Gospa, žal imam slabo ... *(pacientu)* Gospod? Dajte se v položaj za nezavestne! *(v telefon)* Gospa, od zdaj ste vdova. *(odloži telefon)* Pa je še ta šel. *(zavrti telefon)* Dober dan, naj vas obvestim, da žal nismo mogli pomagati ... *(vstopi nov pacient)* Prosim, sedite tjele na stol, postelja je polna. Bom takoj z vami. Gospa, ste še tam? Gospa? *(pacientu)* Ne silite vame, takoj bom z vami. Če težko dihate, si razrahljajte kravato. Ne valjajte se po tleh. Gospod? *(v telefon panično)* Nasvidenje, gospa, se slišiva drugič. *(znova zavrti telefon)* Dober dan, moje ime je doktor ...

(vedno večja panika, navidezni pacienti prihajajo in umirajo, zdravnik panično vrti telefon in obvešča svojce. Grabi ga velika panika. S telefonom v roki hoče pomagati umirajočim pacientom, obenem mora o smrti obvestiti vedno več svojcev. Na robu živčnega zloma pograbi telefonsko žico in se zadavi. Obleži z drugimi mrličmi.)

(glasba se nadaljuje v song)

ON: *(z glavo v zanki, pripravljen, da naredi samomor)*

Sem se trudil, upal in boril,
da v življenju bi kaj naredil.
Resnično upal sem na boljši svet,
a da najdem ga, bo zgleda treba umret.

Zbogom, bolečina in trpljenje,
vstopil v večno bom življenje,
Zbogom miza, stol in stanovanje,
zdaj končal bom tole sranje!

(zazvoni zvonec pri vratih)

IV.prizor

(zazvoni zvonec pri vratih)

ON: *(si odvezuje zanko z vratu).* Hudič preklenski. Petindvajset let me nihče ne povoha, ko pa si želim imeti teh pet minut zase, sem pa naenkrat tako popularen. Me prav zanima kdo bi lahko ...

(Odpre vrata, presenečen obstane.)

ON: Mama?

MAMA: *(jokajoče plane v stanovanje)* Joj, sine, ne boš verjel. Grozno. Saj ne morem več. Moje šibko srce tega ne bo zdržalo. Spet odhaja. Ravno kar doma pakira. Jaz tega ne morem gledat. Ostala bom pri tebi, dokler ne spakira svojih stvari in se pobere. Sem mu kar povedala. Sem mu povedala, da če zdaj gre, naj ne hodi nazaj. Da so ta vrata zanj zaprta. Da mene več ni. Ne, ne. Samo nekaj dni bom ostala pri tebi. Toliko, da se odseli. Moje šibko srce ne bi zdržalo, da ga gledam, kako prazni omare. Ampak kar naj gre. Saj ga ne rabim. Saj imam tebe.

ON: Mama, to je že tretjič v tem letu. Saj veš, da sta bila vedno nazaj skupaj v roku enega tedna.

MAMA: Ne! Tokrat je drugače. Tokrat je resnično konec.

ON: To vedno rečeš.

MAMA: Morala bi te poslušat, ko si me svaril pred njim. Si rekel, da je baraba, da si zasluži boljšega. Jaz trapa pa tega nisem hotela slišat. Zdaj pa imam.

ON: Nikoli nisem rekel, da je baraba. Prosil sem ga, če umakne avto, ko me je zaparkiral, pa si ti zagnala vik in krik.

MAMA: Ne bodi no skromen. Si pač vizionar. Ti veš, kaj je dobro zame. Samo dobro si mi hotel. Moj sine je vizionar pa pika.

ON: Pojdi domov in se pogovori z njim. Ni potrebno, da gremo spet čez ves ta cirkus.

MAMA: Ne, zdaj je dokončno. Bom pa že vedela, kdaj je konec in kdaj ne. Se ti ne zdi? Pokaži malo sočutja do svoje matere, ti mali nehvaležnež. Mi pa res ni treba poslušati še nekoga, ki bo tako govoril z mano. Saj, nikoli ga nisi maral, zdaj si pa vesel, da gre. Kajne? Boš priredil zabavo? Misliš, da on ni čutil, da ga ne maraš? Kako pa naj živi z žensko, ko ga pa njen sin tako mrzi. Če bi se ti lepše obnašal do njega, danes ne bi bila tako sama. Ampak tebi je tako vseeno za mojo srečo.

ON: Mama, jaz nimam s tem nobene veze. Ravno nekaj poskušam dokončati. Bi lahko šla kam drugam, prosim.

MAMA: Oh, ljubček, samo ti me razumeš. Samo ti veš, kako mi je pri srcu. Tako sem vesela, da te imam.

ON: Za zdaj ...

MAMA: Ti si mi bil vedno vzor. Tako pogumen in trden. Vedno si tako ponosen, pa čeprav nimaš biti na kaj.

ON: Mama, prosim te ...

MAMA: Naj te ne bo sram. Saj vsi vemo, da tale služba res ni nekaj, s čimer bi se človek hvalil. Socialno življenje ti je zamrlo nekje v vrtcu, za punce tudi nisi ravno zanimiv. Pa saj vsi malo sumimo, da te pomanjkanje punc ne prizadene tako, kot bi prizadelo zdravega, normalnega moškega tvojih let.

ON: Mama, prosim pojdi drugam, ker moram eno stvar končat.

MAMA: Ah, saj veš, da si premalo odločen, da bi karkoli naredil do konca.

ON: Mislim, da sem vedno bolj prepričan, da tokrat bom.

MAMA: Neumnost. Oh, ali moraš omenjati konec, zdaj pa sem se spet spomnila, da me zapušča. Je kar rekel, da je konec in da gre. Še dobro, da imam tebe, ljubček. Ti me ne boš nikoli zapustil. A ne, da me ne boš? Obljubi mi. Obljubi. Obljubi!

ON: Obljubim, da ne bom pobral svojih stvari.

MAMA: Saj sem vedela. Ti si tako lepo vzgojen. Vedno sem bila dobra mati. Lahko mi očitaš mnogo stvari, ampak vedno bom vedela, da sem bila dobra mati. Saj sem se veliko žrtvovala za to. Ni lahko biti v službi in biti zraven še tako popoln starš. To zahteva celega človeka. Mnogi ne zmorejo in imajo potem zavožene otroke. Biti dobra mati zahteva žrtev. In jaz sem se žrtvovala. Koliko stvarjem sem se odpovedala zaradi tebe. Če te ne bi bilo, bi morda danes živela čisto drugače. Morda bi bila uspešna direktorica, bila poročena s politikom in imela vikend na hrvaški obali. Ampak ne v Istri, tam so ljudje hudobni. Bolj južno. In bi se sončila na plaži celo poletje. In imela bi velik avto. Pa dva ljubimca. Tako imam pa tebe. Očitno se bom morala preseliti k tebi. Postala bom stara vdova, ki živi s sinom.

ON: Ne! Saj se bo vrnil. Prosim pojdi domov. Pogovori se z njim.

MAMA: Ne pošiljaj me nazaj v tisti medvedji brlog. Saj nisi ti kriv, da si mi uničil življenje. (*zagleda zanko izpod stropa*). Kaj pa je to?

ON: Nič. Sem mislil ...

MAMA: Kaj? Saj ne morem verjeti!

ON: Mami, saj lahko razložim.

MAMA: Nič ne razlagaj! Oh, ljubček, na vse si mislil. Vedel si, da zdaj, ko me je zapustil, nimam v življenju več nobenega smisla. Nikogar za katerega bi živela. (*pleza proti zanki*) Hvala, srček. Ti vedno veš, kaj mami potrebuje.

ON: Mama, nikar ...

MAMA: *(že z glavo v zanki)* Zdaj pa daj mami še zadnjega lubčka. No, kar od tam mi ga pošlji, da ne bom plezala gor in dol. Da ne bom zadihana umrla.

ON: Mami, to ni ...

MAMA: Zbogom kruto življenje. Povej tistemu prascu, da je on kriv.

ON: Mami, to je ...

MAMA: Končno se bom osvobodila vseh nesposobnih moških v svojem življenju!

ON: Mami, to je zame!!!

(mami šokirana obstane. Tišina)

MAMA: Grozno. Moj sin je umsko moten!

(tema)

V.prizor

(v podlagi glasba, ki se bo kasneje nadaljevala v song)

SMRT: Se vam je že zgodilo, da listate po svojem imeniku in ugotovite, da je večina vaših prijateljev in znancev že mrtva? To se prej ko slej zgodi vsakemu človeku, ki živi vsaj 45 let. *(lista po navideznem imeniku)* Mrtev, mrtev, mrtev, živ -a bi bilo bolje, če bi bil mrtev, mrtev, škoda da ni mrtev, mrtev, skoraj mrtev, tašča ... In potem imate slab občutek, da bi njihova imena kar izbrisali. Koliko časa mora miniti od dneva D, da lahko imena trupel brez slabe vesti izbrišemo iz svojega imenika? Takoj po pogrebu? Ne, saj se revež še niti dobro ni ohladil. Dva tedna? Ne, njegova družina vendar še žaluje. Pol leta? Ne, saj mu še nisem šel niti enkrat na pokopališče prižgat sveče? Eno leto? Khm.. kdo je že to? Verjetno nekdo iz službe, bolje, da obdržim njegov kontakt. Tako imate pri sedemdesetih letih polno knjižico mrličev. Morda je to znak, da na zadnjo stran vpišete še svoje ime ...

(song)

Ko obiščem vašo hči,
bum in v krsti že leži.
Ker vdihoval je plin,
pod zemljo gnije ljubi sin.

Pištola, bomba, štrik za vrat,
najprej v peč, pa v žaro spat!

A ni je smrti bolj trpeče,
bitju kazni bolj boleče,
kot da pustiš, da ga ubija
naša sodobna birokracija.

Refren:

Naj umre bedak, ki dopusti,
da kup papirjev ga duši.
Bedak, ki verjame v utopijo,
da zmagal v boju bo z birokracijo!

DRŽAVNI URADNIK: *(govorjeno, glasba v ozadju)*

Naslednji! Dober dan. Tudi vi bi radi umrli? Dobro, prosim izpolnite tele štiri obrazce. Ste že izbrali način? Radi bi se vrgli v prepad, dobro. Ste prinesli potrdilo z okoljskega ministrstva? Ne? Potrebujete potrdilo o uporabi javnega zemljišča v zasebne namene, ter soglasja morebitnih stanovalcev. Obrazce za soglasja lahko dobite na lokalni krajevni skupnosti, to so formularji 4B, 8F in 2G. Potrebujete tudi katastrski izpis vaše končne lokacije. Če se slučajno nameravate ubiti v krajinskem parku, izpolnite obrazec 27 H. Podpisati morate tudi tale in tale obrazec. S tem potrjujete, da vzroki za vašo smrt niso kakorkoli povezani z državo ali javnimi institucijami, ampak so zasebne narave. Ste na pogrebni storitvah že uredili vso potrebno dokumentacijo. Ne? Potem to lahko storite na okencu 12, s papirji se vrnite sem. Predlagam, da pogrebne papirje dobro pregledate, kasnejših pritožb na storitve ne sprejemajo. Prosim,

podpišite tudi tale obrazec o zavarovalnini. S tem se odpovedujete pravici do posmrtna premije in vsem zahtevkom po odškodnini v primeru smrti. Izpolnite tudi obrazec 2Z, v katerem priznavate namerno poškodovanje zavarovanega objekta/subjekta. Te papirje naj vam poštempljajo na okencu 69, tele na okencu 87, potem se pa vrnite sem. V kakšnem časovnem obdobju si želite izvršiti akt? Jutri? Brez papirjev žal ne bo šlo. Morda čez dobrih štirinajst dni. Prosim še za vaš rojstni list. Hvala. Tole bom še fotokopiral, vi pa tačas izpolnite še tele formularje. Moment.

(Uradniku spodrsne na kupu papirjev, pade in si zlomi vrat.)

(nadaljuje se song, pojeta Smrt in zbor)

Naj mori ga, naj ga stiska,
kup papirja nanj pritiska.
Tam za okencem naj zgnije,
za slavo te birokracije.

Refren:

Naj umre bedak, ki dopusti,
da kup papirjev ga duši.
Bedak, ki verjame v utopijo,
da zmagal v boju bo z birokracijo!

ON: *(z glavo v zanki, pripravljen, da naredi samomor)*

Zbogom, bolečina in trpljenje,
vstopil v večno bom življenje,

Zbogom miza, stol in stanovanje,
zdaj končal bom tole sranje!

(zazvoni zvonec pri vratih)

VI. prizor

(zazvoni zvonec pri vratih)

ON: *(si odvezuje zanko z vratu).* Že spet. Pa to ni več normalno. Mogoče bi bilo bolje, če bi se vrgel pod avtobus, pa bi bil mir.

(odpre vrata, vstopita mama in duhovnik)

MAMA: Poglejte ga, to je on. Saj vidite, da je ves bled. Ljubček, tale prijazni gospod bo izgnal tega hudič ... *(zagleda zanko izpod stropa, glasno krikne)* A vidite, spet je to poskušal! Povem vam, da je moten. Bolan. Moj partner mi je še danes zjutraj rekel, da je čudak in naj se ga raje izogibam. Morala bi poslušati njegov nasvet. On je vizionar. Mi je rekel, seveda je čudak, ko pa ne mara punc ...

ON: Mami ...

MAMA: Moje šibko srce tega ne bo zdržalo! To mi stori, po vsem kar sem pretrpela zaradi njega ...

ON: Ali ti lahko ...

MAMA: In tega ni bilo malo. Veste, že njegov oče me je zapustil. Ko je bil sine še čisto majhen. Ni zdržal v njegovi bližini, pa je spokal in šel. Jaz pa sem ostala sama. Me ni nihče vprašal, če zdržim ob njem. Na, zdaj pa gre in hoče bingljati izpod stropa. Kot kakšna luč.

ON: Mami, to visi tam še od zadnjič.

MAMA: *(si oddahne)* Oh, hvala bogu. Morda pa bo vendarle prišel k sebi. Saj veste, vsaka mati se boji za svojega sina. Tudi če je bolj tako tako ...

DUHOVNIK: Gospa, prosim, nikar ne skrbite, vašega sina bomo spravili v red. Bi naju pustili malo sama, da se pogovoriva.

MAMA: Seveda. Umaknila se bom v kuhinjo. Sine je vedno vesel, če mu malo pospravim, ko pridem na obisk.

ON: Mami, ničesar se ne dotikaj.

MAMA: Če me pa potrebujeta, pa kar pokličita. *(odide)*

DUHOVNIK: Vaša mama me je poklicala, ker naj bi se v vaši duši naselil hudič.

ON: Prosim vas. Če se je kje naselil hudič, se je v njeni goflji. Tam je vir vsega zla.

DUHOVNIK: Nikar tako. Spomnimo se četrte božje zapovedi: Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo lepo na Zemlji ...

ON: No, očeta težko spoštujem, ker ga nikoli nisem poznal, mojo mamo ste spoznali, zato veste, da to pač ne gre. Tudi zaradi nje mi na Zemlji ni prav nič lepo. In naj vam povem novico: nočem dolgo živeti! Ubiti se hočem. Ja, hočem iti k hudiču. Večni ogenj ni nič v primerjavi z neumnostmi, ki jih moram prenašati tu.

DUHOVNIK: Zgleda, da je huje, kot sem pričakoval. *(pokliče mamo)* Gospa, mislim, da bom potreboval vašo pomoč. Čas je za drastične ukrepe, o katerih sva se pogovarjala.

MAMA: *(se prikaže na vratih z vrvjo in lisicami)* Sine, to delam zato, ker ne bom pustila, da gre moja zamujena mladost v nič!

(Duhovnik in mama z lisicami in vrvjo planeta nanj. On se upira, vse skupaj postaja prav absurdno. Na koncu jima uspe in ga zvezanega prikleneta na stol.)

ON: Saj nista normalna. To, kar se greta je kaznivo dejanje. Ne dotikajta se me. Takoj me izpustita.

MAMA: Drago sem plačala gospodu očetu duhovniku, da je prišel to delat. Si sploh videl cenik storitev rimo-katoliške cerkve? Sploh veš koliko stanejo te reči?

DUHOVNIK: Gospa, ne pozabite, da je duševno bogastvo to, kar zares šteje. Materialni svet je ničvreden v primerjavi z očiščeno in spokorjeno dušo.

ON: Takoj me odvežite. Ali ni trpinčenje človeka v nasprotju z vsemi krščanskimi vrednotami?!

DUHOVNIK: To je odvisno od interpretacije. In namena. Za doseganje višjih ciljev, je vrednote potrebno prilagoditi sredstvom, ki so na voljo. Razumete?

MAMA: Moj bog, te farji pa res vejo, kaj govorijo. Jih čisto nič ne razumem.

DUHOVNIK: Gospa, prosim ...

ON: Če me takoj ne izpustite, bom poklical policijo.

DUHOVNIK: Civilna oblast nikakor ne more upravljati ali kaznovati svetosti naših namenov. Gospa, prosim, pohitite, saj razumete, da ste me plačali na uro.

MAMA: Seveda, oprostite. *(Sinu zaveže usta, On se upira, na koncu se vda v usodo.)* Težko ga gledam takole zvezanega in trpečega. Ampak kar mati mora storiti, pač ni težko.

DUHOVNIK: Gospa, tudi Kristus je trpel, pa pogledjte, kje je zdaj. Prosim, naredite, kot sva se zmenila. Bodite natančni in decentni, tako da bova tega hudiča kar najhitreje spravila ven.

(Mama prižge nekaj sveč in ugasne luči, duhovnik začne mrmrati molitve in polivati sveto vodo po žrtvi, sin prestrašeno gleda. Ritual postaja vedno bolj grotesken in spominja na starodavno žrtvovanje in orgijo. Mama posnema duhovnika.)

DUHOVNIK: Tako. Moralo bi zadostovati. Če ta hudič zdaj ni prišel ven, potem nikoli ne bo.

MAMA: Gospod duhovnik oče, občudujem vas. Kako ste bili trdi z njim. Gotovo ste izbili iz njega vsako zlo.

DUHOVNIK: Odvežite mu usta. Sin moj, kako se počutiš.

ON: Drugače. Čudno. Mirno.

DUHOVNIK: Ali si še vedno želiš položiti roko nase? Opraviti sodbo, ki ni v pristojnosti človeškega bitja, ampak v rokah našega Odrešenika?

ON: Ne, nikoli. Hočem užiti življenje, hvaliti Gospoda vsak dan, objeti svojo mati in se ji oddolžiti za vse trpljenje, ki ga je imela zaradi mene.

MATI : *(joka od sreče)*

DUHOVNIK: Ozdravljen je. Odveživa ga.

ON: Hvala oče. Hvala, da ste mi pokazali stik z Gospodom. Mati, oprosti. Jaz sem kriv, da se tvoje življenje ni izteklo, kot si si želela.

MATI: Ozdravljen je.

DUHOVNIK: Priznati krivdo je težak, a velik korak. V naši Cerkvi pripisujemo krivdi velik pomen. Gospa, pojdiva. Mislim, da mora zdaj v miru in tišini narediti pokoro. Zbogom!

(odideta)

ON: Kam sta dala tisto vrv? Če se obesim takoj, pa bo še vedno prepozno.

(tema)

VII .prizor

(v podlagi glasba, ki se bo kasneje nadaljevala v song)

SMRT: Moje sožalje. V kontekstu končnosti je to verjetno največkrat uporabljena beseda zveza. Tako lepo zveni. Moje sožalje. Če pa hočemo svojo žalost še bolj poudariti, pa rečemo iskreno sožalje. Če rečem iskreno sožalje, bodo vsi takoj vedeli, da mislim iskreno in se mi ni potrebno ukvarjati, če zvenim iskreno ali ne. Seveda nam gre na pogrebih po glavi vse drugo, kot misli o pokojnih. *Bil je dober človek* – baraba se je stegnil preden mi je vrnil denar. *Žal mi je za vašo izgubo* – so vsi videli moj novi krzneni plašč? *Vsi ga bomo pogrešali* – poglej jo sosedo, kaj je navlekla nase. *Moje srce v žalosti bije z vami* – me prav zanima, na kakšnem nivoju bo sedmina, vedno so bili škrti. Najbolj neumno kar lahko rečemo pa je : *»Povejte, če lahko karkoli pomagam«*. Kaj hudiča pa imaš za pomagati? Rada bi videla, da bi na tako vprašanje nekdo odgovoril: *»Prosim, bi izkopali grob za mojega moža.«* Neumnost. Človek ima polna usta besed, laži, obljub, komplimentov. Ali ni bolj prijeten, ko ima polna usta zemlje?

(glasba preide v song)

S tem, ko zadnjikrat izdihneš,
končno enkrat le utihneš.
Ker ti goflje ni blo moč zapreti,
smo dali v trugo te trohneti.

Zdaj naj poslušajo te črvi,
ki napajajo se v tvoji krvi.
Mi smo siti tvojih kritik,
končno zgnije naj politik!

Refren:

Ni je na svetu večje morije,
kot ta je, v imenu demokracije!

POLITIK: *(govorjeno, glasba v ozadju)*

Dragi volivci in volivke, spoštovana družina, žalujoči.

Na ta žalosten dan, ko spremimo našega dragega kolega, prijatelja, očeta in moža na zadnji poti, mi prosim dovolite, da mu v slovo izrečem nekaj besed.

Smrt našega dragega kolega poslanca nas je vse globoko pretresla. Naša stranka svojcem izreka globoko in iskreno sožalje. Bil je dober človek in žal nam je za vašo izgubo. Vsi ga bomo pogrešali, moje srce in srce naše stranke pa bije z vami v žalosti. Če lahko kakorkoli pomagamo, prosim povejte.

V tem žalostnem trenutku, dragi volivci in družina, bi o pokojnem spregovoril nekaj besed, ki pa seveda ne morejo opisati naše izgube. Njegova smrt je bila takole pred volitvami velik udarec naši stranki, saj smo se v teh težkih dneh popolnoma posvetili svojcem in morda posvečali manj časa kampanji. Seveda je v opozicijskih strankah popolnoma drugače, svoj boj za oblast so še poostrili. Njihova sla po zmagi in prevzemu oblasti je že prav absurdna. Morda je prav to krivo za smrt našega dragega kolega. Nočem kazati s prstom na opozicijo, pa vendar se spomnimo nekaj izrazov, s katerimi so imenovali pokojnega.

Pohlepnež. Bedak. Idiot. Izdajalec domovine, prešuštnik, komunajzar, prdec,

drekač, jeboglavec, kravje govno, pičkolizec, drekožerec, ovčjefukec in še bi lahko naštevali. A najpomembnejše je, da danes družini pokažemo, da nam je bil pomemben. Še enkrat iskreno, iskreno sožalje.

Dragi volivci, danes smo tu, da bi obžalovali in ne obtoževali. Zato ne bomo omenjali, da so dejanja naših političnih nasprotnikov popolnoma absurdna, banalna, abotna, abnormalna, benediktivna, ceruzitna, konfuzna, imanencalna, onomatopoistična, komunistična, lokutivna, sfignomentalna, pulmonalna, nitroglicerinalna, otocetizionalčna, superkolofonična, perdiktacionalistična, prglomalitična, futurozacionalna, goborinolarigoološka, boduvljacionalna ...

(Ob izrekanju težkih besed, se politiku začne fecljati in izgublja sapo. Zruši se na govorniški podij in umre.)

SMRT:

Truplo gliste naj požrejo,
pri jeziku naj začnejo.
V krsti kadaver počasi naj gnije,
razpade v smradu lastne filozofije.

Refren:

Ni je na svetu večje morije,
kot ta je, v imenu demokracije!

ON: *(z glavo v zanki, pripravljen, da naredi samomor)*

Zbogom, bolečina in trpljenje,
vstopil v večno bom življenje,

Zbogom miza, stol in stanovanje,
zdaj končal bom tole sranje!

VIII. prizor

(On z zanko za vratom, pogleduje proti vratom. Nič. Zbira moči in pogum. Pogleduje proti vratom, nič. Zapre oči in hoče skočiti ... V tistem trenutku zazvoni zvonec pri vratih.)

ON: *(si odvezuje zanko z vratu).* Hvala bogu, malo je manjkalo. *(odpre vrata)*
Ojoj, dajte mi pištolo ...

MAMA: Sinko, poglej. Saj vem, da misliš, da punce niso tako zanimive ...

ON: Mami, jaz ne mislim ...

MAMA: Ampak vseeno, če ne poskusiš, tudi ne moreš vedet.

ON: Mami, saj nisi ...

MAMA: Jaz nisem nič. Ampak gospod duhovnik oče od zadnjič, pa je rekel, da pozna krasno punco. Zavzeto kristjanko, kot si zdaj tudi ti. Pa sem jih povabila na obisk. *(zagleda zanko izpod stropa)* Oh, a tega pa še nisi snel. No, nič ne de, daj, uredi se malo. Kaj pa imaš to oblečeno? Si alergičen na kvaliteto?! Vsak hip bosta tu.

ON: Mami, jaz nočem, da mi duhovnik pripelje punco sem.

MAMA: Gospod duhovnik oče bo poskrbel zate. Da se boš paril.

ON: Kaj?! Kako je to sploh možno? Ali niso oni proti temu?

MAMA: Samo na papirju, srček, samo na papirju. Pridi, greva v spalnico, da ti najdeva nekaj spodobnega za obleč. *(odideta)*

(Zazvoni pri vratih, vstopi duhovnik, za roko vodi Smrt.)

DUHOVNIK: Pozdravljeni. Je bilo odprto, pa sva kar vstopila. No, kje pa sta? (*Smrti*) Poslušaj, prosim da se kar najbolj potrudiš. Tudi tebi že bije biološka ura in jaz si želim vnuke. Zato pač malo stisni zobe, z leti ne postajaš nič mlajša.

(*vstopi mama*)

MAMA: Pozdravljeni. Oprostite, ker ste čakali, moj sinko si samo še kravato zaveže in se nam pridruži.

DUHOVNIK: Naj vam predstavim svojo varovanko. Se mi je zdela izjemno primerna za vašega gospoda sina.

MAMA: Ja, videti je že primerna. Čeprav moj sinček ni tako navdušen ... Ampak vaše noge mu bodo pa všeč.

DUHOVNIK: To bo lep par. Tudi ona je izjemno pobožna. Vsak dan sedi v cerkvi v klopeh s starimi ženicami.

SMRT: Stare gospe so res tako ... končne. Oprostite mi za trenutek, samo očedim se, preden imam čast spoznati morebitnega soproga. (*odide*)

MATI: Gospod duhovnik oče, mislite, da nama bo uspelo?

DUHOVNIK: Upam, za oba bi bilo to najbolje. Potem pa naj skrbita drug za drugega, midva pa sva rešena.

MAMA: Tudi vam se bo odvalil kamen od srca, ko bo daleč stran, mar ne?

DUHOVNIK: Seveda. Zdi se mi, kot bi že vsi farani vedeli, da je moja hči. Povsod že vidim očitajoče poglede. Zaradi vsega tega prikrivanja, sem postal paranoičen. Tudi zanjo je bolje, da se ne razve, da je otrok, spočet in rojen v grehu.

MAMA: Zdaj bo vse dobro, brez skrbi.

DUHOVNIK: In vi boste lahko zaživel mirno, samostojno življenje.

MAMA: Prav imate. Rada ga imam, a moram ga prisiliti, da se osamosvoji in izpusti moje krilo. O, da bi le uspelo. Kje neki pa hodita zdaj. Počakajte, pogledat grem v sobo.

(Odide, nekaj časa tišina, nato se iz sobe zasliši strašen mamin krik. Vstopi vidno šokirana mama.)

MAMA: Moj bog, gospod duhovnik oče, ne boste verjeli, kaj se je zgodilo.

DUHOVNIK: Kaj vendar? Povejte ženska, povejte!

MAMA: Moj sin. In vaša hči ...

DUHOVNIK: *(jo prekine)* Varovanka! Kaj? Kaj se je zgodilo?.

MAMA: Onadva ... Sta ...

DUHOVNIK: Kaj sta?!

MAMA: Onadva ...

(Na vratih se prikaže mladi par, ona si briše razmazano šminko in popravlja krilo, on si zapenja hlače.)

DUHOVNIK: Torej sta se spoznala?

ON: Oprostite oče, veseli me, da sem spoznal vašo ... varovanko. Zgleda izjemno simpatična.

SMRT: Oče, mislim da sva z gospodom našla določene točke, v katerih se lahko ujameva.

MAMA *(duhovniku):* Sem vam rekla, da mu bo všeč. To je zaradi njene moške postave.

DUHOVNIK: *(mami)* Gospa, uspelo nama je. Končno sva svobodna.

ON: Se mi zdi, kot bi se že dolgo poznala. Kot bi prav vas iskal, že lep čas.

SMRT: Kdor išče ta najde. Na koncu.

ON: Včasih se splača počakati na konec.

SMRT: Včasih pa te konec prehiti.

ON: Ali pa preseneti.

DUHOVNIK (mami): Pogledajte, kako sta ljubka.

MAMA (joče): Saj sem vedela, da bo konec srečen. Navsezadnje se je obrestovalo, da sem bila tako krasna mati.

SMRT: Oče, proslavimo. Vas smem prositi za ples?

DUHOVNIK: V veselje mi bo, draga moja.

ON: Mati, namenite mi to čast in se zavrtite z mano.

MATI: Tako srečna nisem bila že dolgo.

(Pari se postavijo v plesne drže, smeji se in zaplešejo po stanovanju, kot bi bili na plesišču.)

(song)

DUHOVNIK: Bog nam da in bog nam vzame,

MAMA: a ne brez dovoljenje mame!

DUHOVNIK: Smrt naj se pod nosom obriše.

MAMA: Sin moj končno gre od hiše!

ON: Sapa tvoja me omamlja.

SMRT: Pokažem ti še druga stanja!

ON: Ti si vse kar sem iskal.

SMRT: Z mano boš nov svet spoznal.

(Zaplešejo v ritmih tanga. Ples postaja vedno bolj strasten in erotično nabit, glasba vedno glasnejša. Na vrhuncu Smrt in On potegneta rdeče rute, Smrt zlomi vrat duhovniku, On pa z ruto zadavi mamo.)

OBA: Človek, pleši z mano, naj te zavrtim,
do peklenških pošljem te globin!
Saj vse življenje je mrtvaški ples,
dokler ne dajo te na trupel kres.

Refren:

Smrti naj ne spremlja več pogrebni mol.
Smrt, naj pleše rock'n'roll!

(konec songa)

IX. prizor

(Smrt in On sedita v fotelju, vsak ima v roki kozarec gina.)

SMRT: Odlično narejeno. Za svojo zvestobo boš nagrajen.

ON: Izpolnil sem svoj del dogovora, zdaj izpolni tudi ti svojega.

(Smrt ga popelje do zanke, ki še vedno visi s stropa, On vtakne glavo v zanko. Snop svetlobe osvetli Njega.)

SMRT: Preden greš, mi nekaj razloži. Zakaj si tako zelo želiš umreti? Ni še tvoj čas. Mlad si, nimaš rad življenja?

ON: Svojega? Ljubim ga.

SMRT: Zakaj torej?

ON: Ker tako ljubim svoje življenje, da sem postal popolnoma neobčutljiv za druge. Kadar gledam poročila in poročajo o množičnih pobojih ali nesrečah nekje daleč stran, me zabolijo pri srcu. Ko pa zamenjam televizijski kanal, bolečina v hipu izgine. To se dogaja na drugem koncu sveta, zakaj bi to morilo mene? Ko pa na ulici stopim mimo klošarja, ki nezavesten leži v svojem bruhanju s steklenico poceni vina v roki, pa mu ne namenim niti pogleda, me postane sram. Sram, da sem eden od mnogih, ki samo zaničljivo zadržijo sapo in pospešijo korak, da se jim njegov vonj ne bi zažrl v obleko. Ali pa v srce. Postal sem človek, ki v očeh drugih ne vidi čustev, bolečine, smeha ... Duše. Ki si je toliko časa prezirljivo mašil nos, da danes več ne zazna vonja drugih.

Strah me je tega človeka.

(On skoči, snop svetlobe se ugasne.)

X. prizor

(Zagledamo Njega, stoji v snopu svetlobe, obkroža ga tema. Prestrašen gleda okoli sebe, naenkrat se sliši glas SMRTI, očitno posnet v slabi kvaliteti, govor je popolnoma mehanski.)

GLAS: Pozdravljeni pred začetkom svoje večnosti. Vaše zemeljsko bivanje se je končalo. Dobrodošli pred vrati Večnega življenja. Če želite vstopiti recite ŽELIM.

ON: Želim.

GLAS: Glasovnega ukaza ne morem prepoznati. Prosimo govorite razločno. Če želite vstopiti recite ŽELIM.

ON: Želim.

GLAS: Glasovnega ukaza ne morem prepoznati. Prosimo govorite razločno. Če želite vstopiti recite ŽELIM.

ON: Želim.

GLAS: Glasovnega ukaza ne morem prepoznati. Pozdravljeni pred začetkom svoje večnosti. Vaše zemeljsko življenje se je končalo. Dobrodošli pred vrati Večnega življenja. Če želite vstopiti recite ŽELIM.

ON: Želim.

GLAS: Glasovnega ukaza ne morem prepoznati. Prosimo govorite razločno. Če želite vstopiti recite ŽELIM.

xi. prizor

(Snop svetlobe osvetli Smrt, ki udobno sedi v fotelju. V ozadju živahna, vesela glasba.)

SMRT*(publiki)*: Moja služba ni lahka. Poskrbeti moram za sedem milijard ljudi. A dokler ljudje za doseganje svojih ciljev opravljajo moje delo, mi ostane tudi čas za zabavo. In gin.

(tema)

KONEC